

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 16 juni 2012. god.
Br.ref.:AGJ/278/12

PRESUDA

u

slučaju br. KI47/12

Podnosilac

Islam Thaçi

**Ocena ustavnosti rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 188/2009 od 7. decembra
2011. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Ivan Čukalović, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. . Islam Thaçi, sa prebivalištem u Gnjilanu.

Osporena odluka

2. Osporena sudska odluka je rešenje Vrhovnog suda Rev.br.188/2009, od 7. decembra 2011 god., koju je podnosilac zahteva predao 13. januara 2012 godine.

Predmetna stvar

3. Objekat činjenice zahteva je ocena, od strane Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud) ustavnosti rešenje Vrhovnog suda Rev.br.188/2009, od 7. decembra 2011 god., koja se odnosi na odluku 119/07 Skupštini opštine Kamenice, na osnovu koje je podnosiocu zahteva ukinut radni odnos.

Pravni osnov

4. Član 113. 7 Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosova od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i Pravila 28. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosova (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

5. Dana 4. maja 2012 god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu.
6. Dana 22. maja 2012 god., predsednik je odlukom br. GJR. 47/12 imenovao sudiju Gjyljeta Mushkolaj za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom br. KSH. 47/12, imenovano je Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: 1. Snezhana Botusharov (predsedavajući), 2. Ivan Čukalović (član) i 3. dr Iliriana Islami (član).
7. Dana 30. maja 2012, Sud je obavestio podnosioca zahteva, Vrhovni sud i Skupštinu opštinu Kamenice o zavođenja zahteva.
8. Dana 2. jula 2012. god., odlukom GJR 47/12 predsednik Suda je imenovao sudiju Alty Suroy za sudiju izvestioca koji zamenjuje sudiju Gjyljetu Mushkolaj jer je njen mandat u Sudu istekao 26 juna 2012. Istog dana, predsednik, odlukom KSH 47/12 je imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: 1. Snezhana Botusharova (predsedavajući) 2. Ivan Čukalović (član) i Prof. dr. Enver Hasani koji zamenjuje sudiju Ilirianau Islami jer takode njen mandat u Sudu istekao 26 juna 2012.
9. Dana 11. jula 2012. god. Sud većao i glasao o ovom slučaju.

Pregled činjenica

10. Dana 6. juna 2007 god., Skupština opština Kamenice, odlukom br.119, u svojstvu poslodavca je podnosioca zahteva razrešila sa položaja izvršnog direktora. Podnosilac zahteva je potpisao ugovor br. 03/2007, u vremenskom trajanju od 31. Januara 2006 god., do 31. januara 2008 godine. Protiv ove odluke je isti uložio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu Republike Kosova (u daljem tekstu: NNOCSK), zato što poslodavni organ nije odgovorio na njegovu žalbu, koju je u zakonskom roku podneo.
11. Dana 15. juna 2007 god., uporedo sa podnetom žalbom NNOCSK-u, podnosilac zahteva je uložio žalbu i pred Vrhovnim sudom Republike Kosova, (u daljem tekstu: Vrhovni sud), radi administrativne ćutnje od strane SO-e Kamenice.
12. Dana 25 juna 2007 god., podnosilac je ponovo zahtevao od strane SO-e Kamenice, da mu odgovori u vezi žalbe, koju je uložio 15. juna 2007 godine.

13. Dana 27. avgusta 2007 god., NNOCSK je donela odluku br. 123/08, i delimično prihvatila žalbu podnosioca br. 1341 od 15. juna 2007 god., nalažući SO-i Kamenice, da u roku od (30) dana deluje u skladu sa iznetim preporukama u odluci, gde se pored ostalog navodi:

“Skupština opštine Kamenica, tokom razrešenja izvršnog direktora, nije primenila procedure koje su predviđene na osnovu akata na snazi. SO- je trebala da osnuje komisiju, koja bi izvršila procenu dosadašnjeg rada izvršnog direktora, i koja bi izveštavala, odnosno predlagala skupštini o nalazima iz postupka procenjivanja. Tada bi skupština odlučila (za razrešenje ili ne) na osnovu postupaka Reg. 2000 /45 o samoupravljanju Opština na Kosovu, član 30.8, Reg. CDK (Civilno Društvo Kosova) – 2001 /36 član 1., Administrativnog Uputstva 2003 /2, UNMIK član 2., Pravnog Saveta, podaci iz MLS, br. 2006 /01 od dt. 25.04.2006, posebno poglavlje IV tačka 6, Pravnog Saveta br. 2007 /02 od 13.02.2007 MLS poglavlje IV tačka 5, kao i tumačenje OEBS- a od 09. maja 2007 god., u vezi sa ugovorima izvršnih direktora i direktora odeljenja u opštinama tačka 9, isto tako, nije se postupalo na osnovu člana 52. tačka 2 i 3 Statuta Opštine.”

3. Rok ispunjavanja ove odluke od strane SO-e Kamenice je 30 (trideset) dana od dana uručivanja ove odluke.

4. Nakon preduzimanja mera na osnovu odluke da se obavesti Nezavisni nadzorni savet Kosova.

5. U slučaju nesprovođenja ove odluke NNOK da obavesti SPGS i premijera Kosova, u skladu sa članom 11.4. Poslovnika 2001/36 o CDK-a, o daljnjem preuzimanju mera.”

14. Uzimajući u obzir da je SO-a Kamenica, odlagala izvršenje odluke NNOCSK-a, podnosilac je 10. oktobra 2007 godine, uložio žalbu pred Opštinskim sudom Kamenice, kada je zatražio poništenje odluke br. 119 od strane predsednika SO-e Kamenice, koja je u vezi njegovog otpuštanja sa posla.
15. Dana 28. januara 2008 god., Opštinski sud Kamenice je doneo odluku br.vep.C. 112/07 kada je rešio da prekine sve postupke u vezi spora, dok SO-e Kamenice da reši na osnovu odluke br. 123/08 NNOCSK-a. Podnosilac zahteva nezadovoljan sa ovom odlukom je iskoristio pravo na žalbu, ulažući žalbu pred Okružnim sudom Gnjilana.
16. Dana 14. februara predsednik Skupštine opštine Kamenice i kadrovski rukovodilac putem obaveštenja br. 94/2008 su obavestili NNOCSK o slučaju, priznajući činjenicu da je odluka o razrešenju izvršnog direktora prihvaćena u suprotnosti sa aktima zakona, ali i pored te činjenice SO-a Kamenica, nije preduzela bilu kakvu radnju u vezi vraćanja podnosioca zahteva na prijašnjem položaju izvršnog direktora.
17. Dana 6. marta 2008 god., nakon što je Opštinski sud Kamenice odlukom br.vep.C 112/07 prekinuo sve postupke u vezi pitanja, podnosilac je putem podneska zahtevao od istog nastavak obustavljenih procedura, nakon što SO-a Kamenica nije preuzela nikakvu radnju, i nije rešila u vezi pitanja, na osnovu odluke NNOCSK-a.
18. Dana 13. juna 2008 god., Opštinski sud Kamenice je doneo odluku br.vep.C. 74/2008, na osnovu koje je sebe proglasio nenadležnim za rešavanje predmeta. Ovaj sud je konstatovao da je odluka predsednika SO-e Kamenice br. 119/08 od 6. juna 2007 god., u vezi razrešenja izvršnog direktora upravni akt, i da je u vezi ovoga predmeta odlukom br.123/08 NNOCSK rešio kao drugostepeni organ, koji je odlučio da vrati predmet SO-i Kamenice, na ponovno razmatranje, kako bi rešio na osnovu preporuke NNOCSK-a.

19. Dana 12. novembra 2008 god., Okružni sud Gnjilana je doneo odluku Ac. Br. 308/2008, i odbio kao neosnovanim zahtev podnet od strane podnosioca, i na taj način potvrdio odluku C.br.74/2008 Opštinskog suda Gnjilana od 13. juna 2008 godine. Protiv ove odluke podnosilac je 14. januara 2008 godine predao reviziju pred Vrhovnim sudom Kosova.
20. Dana 8. Januara Vrhovni sud je doneo presudu A.br.218/2007, i prihvatio tužbu podnosioca kao osnovanom, kada je NNOCSK –u naložio da u roku od osam (8) dana reši u vezi žalbe podnosioca, s obzirom da je na osnovu člana 26. Zakona o administrativnom konfliktu predviđeno da bi drugostepeni organ trebao da reši u vezi žalbe u roku od 60 dana, od dana njenog podnošenja, i u slučaju da drugostepeni organ u roku od 7 dana ne donese rešenje u vezi predmeta, stranka ima pravo da pokrene sudski spor, kao da je njegova žalba, odnosno zahtev odbijen.
21. Dana 7. decembra 2011 god., Vrhovni sud Kosova je doneo odluku Rev. Br. 188/2009, na osnovu koje je odbio podnetu reviziju od strane podnosioca, obrazlažući, da je na osnovu člana 11. Zakona o upravnim postupcima, sud nadležan da reši o zahtevima podnetim od fizičkih i pravnih lica, međutim, uzimajući u obzir da SO-e Kamenice nije još uvek rešila u vezi ovog pravnog pitanja, upravni postupak je od strane iste smatran kao nedovršenim, s obzirom da SO-e Kamenice nije još uvek rešila na osnovu odluke NNOCSK-a.

Tvrđenje podnosioca zahteva

22. Podnosilac zahteva tvrdi da su nesprovođenjem sudske odluke br.123/02 NNOCSK-a, i odbijanjem rešavanja njihovog predmeta na osnovu merituma, sve sudske instance, prekršile ustavna prava zagaranтована na osnovu: Člana 22.1 [Univerzalna deklaracija o ljudskim pravima], Člana 31.1 [Pravo na nepristrasno i pravično suđenje], Člana 32.1 [Pravo na pravna sredstva], Člana 54.1 [Pravo na sudsku odbranu], Člana 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Ocena prihvatljivosti zahteva

23. Da bi mogao da presudi po zahtevu podnosioca, Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predmeta, predviđene Ustavom, dalje precizirano Zakonom i Poslovnikom o radu Suda.
24. Sud prvo mora da ispita da li je podnosilac zahteva ovlašćena stranka za podnošenje zahteva Sudu, shodno članu 113. kao i članu 113.7 Ustava. Podnosilac zahteva je predao zahtev u skladu sa ovim ustavnim odredbama. Dakle, iz ovoga proizilazi da je isti ovlašćena stranka za podnošenje zahteva pred sudom, radi ustavne odbrane njegovih prava.
25. Takođe, podnosilac zahteva mora da dokaže da je ispunio i uslove predviđene članom 49. Zakona, što se tiče zakonskog roka za podnošenja zahteva. Iz spisa predmeta se vidi da je konačna odluka o slučaju podnosioca zahteva rešenje Vrhovnog suda, Rev. Nr. 188/2009 i od 7. decembra 2012 god., koja je podnosiocu zahteva uručena 13. januara 2012. godine. Podnosilac zahteva svoj zahtev Sudu podneo 4. maja 2012, god., što znači da je zahtev podnet u okviru zakonom predviđenog roka od 4 meseca, predviđenim na osnovu Zakona i Poslovnika o radu suda.
26. Sud je, takođe, utvrdio da je podnosilac zahteva dokazao da je ispunio zahteve predviđene članom 113.7. Ustava i članom 47.2 Zakona. Podnosilac zahteva prvobitno iscrpeo pravna sredstva u okviru institucije zapošljavanja, pa onda nastavio sa ostvarivanjem svoga prava od strane NNOCSK-a, a zatim je pokrenuo radni spor na

osnovu civilnog spornog postupka, pred svim sudskim instancama do poslednjeg pravnog sredstva, što je u ovom konkretnom slučaju je rešenje Vrhovnog suda, Rev. br. 188/2009 i od 7. decembra 2012 god., Sud smatra da je podnosilac zahteva iscrpeo sva pravna sredstva koja su mu na raspolaganju prema važećim zakonima.

27. Isto tako, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva svojim zahtevom precizirao i razjasnio koja su mu, navodno, prava i slobode povređene, kojim činom i od koje javne vlasti. Podnosilac zahteva je ispunio i ovaj uslov navodeći kršenja njegovih Ustavom zagarantovanih prava, i javnu vlast koju smatra za kršioca ovih prava.
28. S obzirom da je podnosilac zahteva ovlašćena stranka, ispunio uslov roka podnošenja zahteva Sudu, iscrpeo sva dostupna pravna sredstva i precizno naveo, odredbe kršenja prava i slobode, uključujući i javnu vlast koja je počinila to kršenje, Sud smatra da je podnosilac zahteva ispunio sve proceduralne uslove prihvatljivosti.

Ustavna ocena zahteva

29. Pošto je podnosilac zahteva ispunio sve proceduralne uslove prihvatljivosti, Sud treba razmotri osnovanost podnetog zahteva na osnovu merituma.
30. Sud, na osnovu podnetih podnesaka primećuje da isti osporava odluku Vrhovnog suda, Rev. br. 188/2009 i od 7. decembra 2012 god., zbog nedelovanja i obijanja njegovog zahteva, koji je u vezi rešavanja ovog pravnog pitanja (radni spor), između njega i SO-e Kamenice.
31. Kao što je očigledno, Opštinski sud Kamenice je odlukom br.vep.C.112/07 je prekinuo sve postupke u vezi slučaja, i nakon toga odlukom br.vep.C 74/2008 proglasio sebe nenadležnim za rešavanje predmeta podnosioca. Ova odluka je takođe potvrđena od strane Okružnog suda Gnjilana. Ove sudske instance su podvukle činjenicu da je rešavanje slučaja u nadležnosti NNOCSK-a, i da se o ovom predmetu nije rešilo od strane SO-e Kamenice. Nezadovoljan odlukama od strane ovih sudskih instanci podnosilac je podneo reviziju pred Vrhovnim sudom, koji je takođe podvukao činjenicu da je rešavanje spora u nadležnosti NNOCSK-a.
32. Kao što se od gore navedenog jasno vidi, podnosilac zahteva je iskoristio sve pravne i institucionalne puteve, u traženju sudske odbrane njegovih prava, radi sprovođenja odluke br. 123/08 NNOCSK-a, koja je doneta u skladu sa predviđenim upravnim postupcima. Međutim, i pored velikog broja napora od strane podnosioca zahteva za ostvarivanje ovog prava, koja su zadobijena na osnovu gore pomenute odluke, njegovi naponi nisu ozbiljno shvaćeni od strane vlasti SO-e Kamenice i sudskih vlasti.
33. Kao posledica nerešavanja predmeta od strane SO- Kamenice, i odbijanja njegovog rešavanja od strane svih sudskih instanci, podnosilac zahteva, u skladu sa članom 113.7 Ustava i članom 42.7 Zakona, smatrajući to kao zadnju mogućnost za ostvarivanje svojih prava, je 14. maja 2012 god., predao zahtev pred Ustavnim sudom Republike Kosova.
34. U vezi ovoga Sud se poziva na član 54. Ustava koji ukazuje na činjenicu da:
“Svako ima pravo na sudsku zaštitu u slučaju kršenja ili uskraćivanja nekog prava koje je garantovano ovim Ustavom, kao i pravo na efikasne pravne mere ukoliko se utvrdi da je pravo prekršeno”.
35. Sud primećuje da je rešavanje ovog pravnog pitanja, u konkretnom slučaju, naravno bilo u nadležnosti NNOCSK-a, oslanjajući se na činjenicu da položaj izvršnog direktora,

na osnovu Pravilnika UNMIK-a br. 2001/36 o civilnoj službi Kosova, koja je počela da se primenjuje 2004 god., u okviru Ministarstva javnih usluga, i upravo je pripadalo ovom nezavisnom organu.

36. Uzimajući u obzir činjenicu da je priroda posla podnosioca zahtevala ubrzano rešavanje, od strane nadležnog organa, uzimajući u obzir činjenicu da rešavanje ovakvih sporova zahteva preuzimanje konkretnih i efikasnih radnji. Ovu činjenicu su trebali uzeti u obzir kako SO- Kamenice, tako i redovni sudovi Republike Kosova, zato što je jasno da je podnosiocu zahteva od strane svih ovih vlasti bilo onemogućeno ostvarivanje prava koje je stekao na osnovu odluke NNOCSK-a.
37. Opštine Republike Kosova su Ustavom obavezane da poštuju i sprovode sudske odluke i odluke javnih vlasti, a ne da odugovlače sa njihovim izvršnim postupcima, čak štaviše kada relevantni upravni postupci, koji su uređeni posebnim Zakonom (*lex specialis*), čije odredbe na ubrzani način ovih pravnih pitanja, predviđaju rešavanje ovih pravnih pitanja, predviđajući i vremenske rokove njihovog rešavanja (*vidi paragraf 13 ove presude, preporuka NNOCSK-a, tačka 3 operativnog dela odluke br. 123/08 od 27. avgusta 2007 godine*), uzimajući u obzir činjenicu da je priroda posla podnosioca zahteva zahtevala ubrzano rešavanje, i pre svega u interesu je države da ovakvim činovnicima koji pripadaju kategoriji "civilnih službenika", osigura i zagarantuje sudsku odbranu zakonskih prava i Ustava, od mogućih kršenja njihovih prava, od strane javnih vlasti gde oni obavljaju svoju profesiju.
38. Sud primećuje da u slučaju podnosioca, zahtev nije postojao niti jedan jak i stabilan razlog od strane SO- Kamenice, o odugovlačenju postupka u vezi sprovođenja odluke NNOCSK-a. Vlasti SO-e Kamenice, neuspostavljanjem mehanizama o pomenutoj odluci, nisu uspele da dokažu da su spremne da ispoštuju odluke jednog nezavisnog organa o rešavanju ovog pitanja, kada su sve sudske instance upućivale na njegovo rešavanje od strane NNOCSK-a.
39. Čak šta više Vrhovni sud je na osnovu odluke Rev. br.188/2009 od 7. decembra 2011, konstatovao da je rešavanje ovog pravnog pitanja u punoj nadležnosti NNOCSK-a. Dakle, uzimajući u obzir da SO-e Kamenice, nije sprovela odluku NNOCSK-a, kada je poznato da je ovaj sud konstatovao da NNOCSK-a treba da reši u vezi pomenutog slučaja u predviđenom zakonskom roku, (*vidi presudu Vrhovnog suda A br. 218/2007 od 8. januara 2009 godine, kada je isti NNOCSK-u naložio da u roku od osam (8) dana reši u vezi pitanja*).
40. U vezi ovoga, Ustavni sud naglašava da Vrhovni sud, znajući da podnosilac zahteva sudsku odbranu zakonskih prava i Ustavnih prava, zato što SO-e Kamenice nije delovala shodno odluke NNOCSK-a, i na taj način Vrhovni sud zaobišla žalbu/odnosno zahtev, zadovoljavajući se činjenicom da SO-e Kamenice još uvek nije rešila u vezi pitanja, upravnog postupka shodno naloga NNOCSK-a.
41. Uzimajući u obzir da je NNOCSK donela odluku, i da se ista ne sprovodi od strane SO-e Kamenice, gde je ustanovljeno da otpuštanje sa posla izvršnog direktora SO-e Kamenice, bilo u suprotnosti sa pravnim aktima, postavlja se pitanje, gde na drugom mestu treba zatražiti sudsku odbranu prava, o kršenjima koja su se dogodila od strane javnih vlasti, usled njihovog delovanja ili nedelovanja.
42. Dakle, Vrhovni sud bacajući odgovornost o rešavanju pitanja na SO-u Kamenice, i NNOCSK-u, je doprinelo da podnosilac ostane bez nekog konkretnog ishoda od Vrhovnog suda, zato što podnosilac nije ostvario svoje pravo, zbog toga što njemu nije pružena "sudska odbrana prava", kao što je predviđeno zahtevima člana 54. Ustava, dok snošenje odgovornosti od strane ove instance i upućivanje rešavanja slučaja NNOCSK-u, se ne može smatrati kao razlog za odbijanje razmatranja žalbe podnosioca,

zato što je ovaj nezavisni organ doneo odluku u skladu sa administrativnim postupcima, kao što je kasnije konstatovao i sami Vrhovni sud, odlukom Rev. br.188/2009 od 7. decembra 2011 godine. Međutim ova odluka nije niti jednom sprovedena od strane SO-e Kamenice.

43. Zapravo, očigledno je da je podnosiocu onemogućeno iskorišćavanje efektivnih pravnih sredstava, i na osnovu toga Ustavni sud smatra da je neuzimanje u obzir ovih važnih činjenica u suprotnosti sa zahtevima člana 32. Ustava.
44. Kako bi Ustavni sud još bolje pojasnio ovu konstataciju, on se poziva na član 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima, koji određuje da: "Svako kome su povređena prava i slobode predviđena u ovoj Konvenciji ima pravo na delotvoran pravni lek pred nacionalnim vlastima, bez obzira jesu li povredu izvršila lica koja su postupala u službenom svojstvu."
45. ESLJP je podvukao da član 13. Konvencije garantuje raspoloživost jednog pravnog sredstva, na nacionalnom nivou, kako bi se primenila osnova prava i sloboda Konvencije, u bilo kom obliku koji može biti predviđen u njihovom unutrašnjem pravnom redu. Uticaj člana 13. na ovaj način zahteva pružanje unutrašnjih pravnih sredstava, kako bi se tretirao sadržaj jedne "argumentovane žalbe" na osnovu Konvencije i kako bi bila pružena neophodna kompenzacija (*vidi Kudla p. Poljske [GC], br. 30210/96, § 157, ECHR 2000 XI*). Naravno da pravno sredstvo člana 13. treba da bude efektivno, kako u praksi tako i u zakonu, (*vidi, na primer, İlhan p. Turske [GC], nr. 22277/93, § 97, ECHR 2000-VII*).gore, § 158).
46. Iz svega ovog Sud smatra da odluka NNOCSK-a nije sprovedena pred vlastima SO-Kamenice. Žalbe podnosioca koje su upućene SO-i Kamenice, da odgovori u vezi odugovlačenja izvršnog postupka, nisu uzete u obzir od strane redovnih sudskih instanci. Kao rezultat ovih zaobilaženja, ili nemarnosti od strane javnih vlasti, podnosilac ni na koji način nije ostvario pravo na efektivna prava sredstva, i pravnu odbranu prava.
47. Što se tiče razjašnjenja pozicije i nadležnosti NNOCSK-a, Ustavni sud smatra da je NNOCSK nezavisna institucija osnovana zakonom, u skladu sa Ustavom (*vidi član 101.2 Ustava*). Stoga, sve odgovornosti koje proizilaze iz ove institucije u vezi sa pitanjima koja su u nadležnosti ove institucije proizvode pravne efekte za druge određene institucije, gde je status zaposlenih regulisan Zakonom o civilnoj službi Republike Kosova. Odluka ove institucije predstavlja konačnu upravnu odluku, i kao takvu treba je sprovoditi od strane nadležnog suda, na predlog za izvršenje od strane poverioca u pogledu ostvarivanja prava stečenih upravnim postupkom.
48. Član 6. Konvencije se primenjuje i na upravne faze parničnog postupka, odnosno u okviru "Prava na pravično i nepristrasno suđenje", prava zagarantovanog i članom 31. Ustava Republike Kosova. Iz ovoga sledi da nesprovođenje odluka Odbora je element člana 6. Konvencije, i njenog kršenja.
49. Ustavni sud naglašava da nezadovoljna stranka ima pravo na pokretanje sudskog postupka ukoliko ne uspe da ostvari stečeno pravo, predviđeno članom 31. Ustava Republike Kosova, i članom 6. u vezi sa članom 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP). Bilo bi besmisleno, ako bi pravni sistem Republike Kosova dozvolio da konačna sudska odluka ostane nedelotvorna i na štetu stranke. Tumačenje gorenavedenih članova se isključivo odnosi na pristup sudu. Stoga, nedelotvornost postupka i nesprovođenje odluka proizvode efekte koji dovode do situacije koje nisu u skladu sa vladavinom prava, načelom koje su vlasti Kosova dužne da poštuju (*vidi:*

mutatis mutandis odluka ESLJP-a u slučaju Romashov protiv Ukrajine, podnesak br. 67534/01, presuda od 25. jula 2004. god.).

50. Sud je mišljenja da, izvršenje odluke donete od strane jednog suda, treba posmatrati kao satavni deo prava na pravično suđenje, pravo koje je zagantovano gorenavedenim članovima (vidi: *mutatis mutandis* slučaj Hornsby protiv Grčke, presuda od 19. marta 1997. god., izveštaji 1997-II, str. 510., stav 40.). U ovom konkretnom slučaju, podnosioca zahteva ne bi trebalo lišiti koristi od konačne odluke, što je u njegovom interesu. Nijedan organ ne može obrazložiti nesprovođenje odluka u cilju dobijanja ponovnog razmatranja i preispitivanja slučaja (vidi: *mutatis mutandis* Sovtransavto Holding protiv Ukrajine, br. 48553/99, § 72, ECHR 2002-VII, kao i Ryabikh protiv Rusije, br. 52854/99, § 52, ECHR 2003-IX). Nadležne vlasti, su dužne sa organizuju jedan efikasni sistem o sprovođenju odluka u razumnom vremenu, bez potrebnih zakašnjavanja, (vidi: *mutatis mutandis* Pecevi protiv Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije, br. 21839/03, 6. novembra 2008. god.; Martinovska protiv Bivše Jugoslovenske Republike Makedonije, br. 22731/02, 25. septembar 2006. god.).
51. Konačno, Ustavni sud zaključuje da neizvršenje sudskih odluke nr. 123/2008 NNOCSK-a, i neopravdano odugovlačenje ovog pravnog pitanja, od strane SO-Kamenice, predstavlja kršenje člana 31. u vezi člana 32. Ustava, kao i člana 6. u vezi sa članom 13. Konvencije, a šire neuspeh sudskih vlasti, i nemogućnost stvaranja uslova za "efektivna pravna sredstva", je doprinelo da sudovi donesu odluke u suprotnosti sa zahtevima člana 32. U vezi člana 54. Ustava, člana 6. u vezi sa članom 13. Konvencije

IZ TIH RAZLOGA

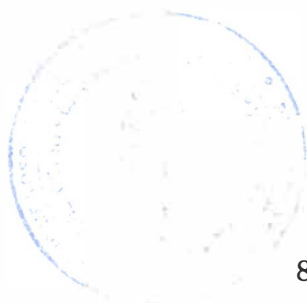
Ustavni sud u skladu sa članom 20. Zakona o Ustavnom sudu, i pravilom 56 (1) Pravilnika o radu odlučuje na zasedanju održanom dana 11. juna 2011. godine, jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI podnesak prihvatljivim;
- II. DA PROGLASI Rešenje Rev.br.188/2009, od 7. decembra 2011 god Vrhovnog suda od 04. februara 2010. ništavnim, zato što je pogažen član 32 i 54 Ustava, član 6. i 13. EKLJP;
- III. DA VRATI Rešenje Rev.br.188/2009, od 7. decembra 2011 god, Vrhovnog suda na razmatranje u skladu sa presudom Suda, po članu 74 (1) Pravilnika o radu;
- IV. U saglasnosti sa pravilom 63 (5) Pravilnika o radu, Posebna komora Vrhovnog suda obavestiće Ustavni sud u vezi sa preduzetim merama da bi sprovela presudu Ustavnog suda.
- V. Ova presuda će biti dostavljena strankama i biće objavljena u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona o Ustavnom sudu.
- VI. Ova presuda stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy, s.r.

Predsednik Ustavnog suda

Prof. Dr. Enver Hasani, s.r.